

Bestræbelser for at skade Foreningen. Han forklarer, at han en Gang i Lommen paa en Trøje, der blev brugt af forskellige Børn, har fundet et Digt paa ca. 30 Vers, som i de sjofleste Udtryk indeholdt hadefulde Beskyldninger imod Foreningen, Arrestanten, Sekretær Lind, dennes Hustru, Bestyrelsens Medlemmer osv.“ Ja, disse Drengene vare virkelig fornuftige. Jeg indser ikke, at der er noget at bebrejde dem, fordi de skrive hadefulde Vers mod denne Mand, som søgte at ødelægge dem. Det er for alvorligt et Spørgsmaal til, at man kan slaa det ned med, at der kan ske Uheld. Det er forbavsende mange Uheld, der ske, og saadanne Uheld maa ikke ske.

Jeg minder endelig om Skandalen paa Herning Børnehjem, som nylig er afsløret. Forstanderen, Anderson, afsløres som en Sædelighedsforbryder, der gentagne Gange har søgt Samleje med en 15-aarig aandsvag Pige. Jeg minder om Skandalen paa Ormslev Børnehjem, hvor den Mand, som var ansat som Leder, ødelagde 20 af de Børn, som vare anbragte der. Men behøves der da flere Vidnesbyrd?

Det ærede Medlem for Kellerup (Jensen-Knudstrup) indlod sig paa et stærkt Forsvar for Indre Mission. Jeg indrømmer, at der indenfor denne religiøse Retning findes mange udmærkede Mænd og Kvinder, navnlig mange Kvinder, der paa Sygeplejens Omraade have udført et uegennyttigt Arbejde. Men det er dog paafaldende, at indenfor denne Retning finder der Gang efter Gang opvørende Sædelighedsforbrydelser Sted. Disse forekomme saa godt som alle i Hjem, hvor Indre Mission er Leder. Indeholder det ikke en Opfordring til os om at være meget varsomme? Og det er paafaldende, at det i Regelen drejer sig om Mænd eller Kvinder, som ere enlig stillede. Ja, det er ikke underligt, at homoseksuel Personer søge til disse Børnehjem, og for Indre Mission gælder det jo, at blot man angrer, kan man faa Tilgivelse for alt. Det er saare betegnende, at oppe paa „Hebron“ skulde Børnene bede for Thygesen, da han havde dræbt den lille Astrid. Det falder ikke Fru Bransholm ind at lade Børnene bede eller selv at bede for den lille Astrid, hendes Forældre eller hendes Søskende, men for Morderen, denne elskelige, kærlige Mand, som hun siger, han har været, for ham skulde de bede! Jeg siger, dette røber en Mangel paa Moral — en Moral, som jeg finder er en saare nødvendig Ting paa disse Anstalter.

I een Ting giver jeg de ærede Medlemmer, som have angrebet mig, Ret, og

her vil jeg navnlig vende mig til det ærede Medlem for Thisted (N. Andersen), som var den af mine Angribere, som talte mest loyalt. Der var i hans Ord, hvad jeg ofte har haft Lejlighed til at høre, naar han taler om Børn, en Understrøm af Varme. Det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen Halsted), der jo ikke har Spor af Begreb om denne Sag, som han gerne vilde tale med om, skulde lære af det ærede Medlem for Thisted at sætte sig ind i Sagen, før han taler om den. Det ærede Medlem for Thisted sagde nogle udmærkede Ord i denne Sag. Han sagde: „Vi maa ikke gerne komme dertil, at de Penge, som fra Samfundets Side bevilges til Børneopdragelse, omsættes i Børnetyranni, i daarlig Behandling af Børnene“. Deri ligger en tydelig Advarsel imod at bære over med disse Forhold. Det ærede Medlem angreb mig for en vis Grad af Agitation i Forbindelse med denne Sag. Naa, det siger jeg ikke saa meget til, for det er tilgiveligt, da det ærede Medlem hører til en politisk Retning, som jeg ikke tilhører. Men jeg vil overfor det ærede Medlem, som jeg har Grund til at takke for Realiteten af hans Udtalelser, sige dette, at jeg har aldrig vejet tilbage fra at angribe Fædre eller Mødre, ligegyldigt hvem de vare, og hvor de hørte hjemme, ligegyldigt om det var mine egne Meningsfæller, naar de mishandlede deres Børn. Naar der er gaaet Politik i den Sag, skyldes det ikke mig, men de Herrer, som høre til mine politiske Modstandere, og ingen kan beklage mere end jeg, at der er gaaet Politik i den Sag, thi hvad det gælder om, er at søge at faa omorganiseret vore Børnehjem og Opdragelsesanstalter. Og jeg har saa megen Tillid til den højtærede Justitsminister — jeg beklager hans Stilling til Pryglene —, at naar det drejer sig om en grundig Undersøgelse af de herhen hørende Forhold, naar det bliver ham bevidst, hvor gal Tilstanden i Virkeligheden er, vil han, i Lighed med det ærede Medlem for Thisted, være med til at sige: Godt og vel, lad os saa faa nedsat en Kommission til at undersøge Sagen, lad os faa en grundig Undersøgelse af alle herhen hørende Forhold.

Det er beklageligt, at saa snart et enkelt Partis Mænd eller Presse tager sig af en Sag, ere de andre straks parate til at indtage det modsatte Standpunkt. Det skete i Flakkebjergsagen, og det skete i Hebronsagen. Jeg tror at erindre, at i Flakkebjergsagen toge straks det vedkom-